

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นแหล่งที่มาของเงินตราจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้ประกอบไปด้วยธุรกิจหลากหลายประเภทเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมนอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีบทบาทในการช่วยกระตุ้นนำเอาทรัพยากรธรรมชาติต่างๆของประเทศออกมาใช้ประโยชน์อย่างมากเช่นการนำสิ่งที่มีอยู่ในพื้นที่มาประยุกต์หรือประดิษฐ์เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านหรือขายเป็นของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญแก่ประเทศไทยเป็นอย่างมากทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีในช่วงปีที่ผ่านมานั้นมีการเติบโตขึ้นอย่างเห็นได้ชัดว่าการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและกรมการท่องเที่ยวได้ทำการสำรวจสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปี 2553 - 2557 (มกราคม – ธันวาคม)

เดือน	2553	2554	2555	2556	2557
มกราคม	1,605,505	1,805,947	1,992,158	2,318,447	2,282,568
กุมภาพันธ์	1,614,844	1,802,476	1,853,736	2,367,257	2,075,304
มีนาคม	1,439,401	1,702,233	1,895,560	2,322,200	2,018,008
เมษายน	1,108,209	1,552,337	1,686,268	2,057,855	1,934,841
พฤษภาคม	826,610	1,407,407	1,546,888	1,943,968	1,670,860
มิถุนายน	964,959	1,484,708	1,644,733	2,061,782	1,491,300
กรกฎาคม	1,275,766	1,719,538	1,815,714	2,149,173	1,914,582
สิงหาคม	1,270,883	1,726,559	1,926,929	2,355,660	2,076,444
กันยายน	1,214,810	1,486,333	1,611,754	1,995,343	1,855,626
ตุลาคม	1,316,806	1,422,210	1,801,147	2,054,548	2,180,601
พฤศจิกายน	1,478,856	1,291,548	2,143,550	2,378,112	2,438,301
ธันวาคม	1,819,751	1,829,174	2,435,466	2,542,380	2,841,333
รวม	15,936,40	19,230,47	22,353,90	26,546,725	24,779,768

หมายเหตุ. ข้อมูลเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2557 เป็นข้อมูลเบื้องต้นเนื่องจากข้อมูลดังกล่าวจะต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบโดยละเอียดอีกครั้ง ซึ่งอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้างเล็กน้อย

ถึงแม้ประเทศไทยจะมีการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมากจึงทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนและท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เพราะประเทศไทยนั้นมีค่าครองชีพในการท่องเที่ยวที่ถูกกว่าประเทศอื่นๆและมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามมากมาย แต่การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยก็ยังมีความเสี่ยงต่อนักท่องเที่ยวในหลายๆทางซึ่งในด้านที่มีข่าวออกมาให้พบเห็นมากที่สุดคืออุบัติเหตุทางถนนขณะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยและภาพลักษณ์ในด้านลบต่างๆที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความลังเลที่จะตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยดังที่นักวิชาการ ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ ตะกระโทกได้กล่าวเอาไว้ใน tcijthainews 12 พฤษภาคม 2558 ว่า “ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ ตะกระโทกหัวหน้าคณะวิจัยความปลอดภัย

ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยเปิดเผยว่าปัญหาความไม่ปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นปัญหาที่อาจจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย เนื่องจากพบว่า ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องปีละ 7.51 เปอร์เซ็นต์แต่ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนของไทยยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวมากที่สุด ขณะเดียวกันการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ ยังไม่มีรูปธรรมที่เด่นชัด หากเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย” นอกจากความเสี่ยงทางด้านอุบัติเหตุที่นักท่องเที่ยวอาจจะพบเจอก็ยังมีความเสี่ยงทางด้านอื่น ๆ อีก คือ ด้านอาชญากรรม ซึ่งเป็นอีกหนึ่งความเสี่ยงที่นักท่องเที่ยวมีโอกาสพบเจอสูงมาก อาจร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิตและทรัพย์สิน โดนทำร้ายร่างกาย หรือโดนฉ้อโกง การหลอกลวงและเอาเปรียบ ซึ่งเป็นคดีที่สถิติสูงสุดเมื่อเทียบกับอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่นในช่วง ตุลาคม 2556 ถึง สิงหาคม 2557 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์ (30 กันยายน 2557) ได้กล่าวไว้ว่า “มีคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เป็นจำนวน 595 คดี ซึ่งมีประเทศผู้เสียหาย 3 อันดับแรกดังต่อไปนี้ 1. สหรัฐอเมริกา จำนวน 59 คดี 2. รัสเซีย จำนวน 56 คดี 3. อังกฤษ จำนวน 51 คดี ซึ่งคดีส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จะเป็นคดีอาญาที่เกี่ยวกับการฉ้อโกง เอาเปรียบนักท่องเที่ยว ซึ่งผลการสำรวจ (นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษ) มีการถูกระงับความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นจำนวน 67% ทำร้ายร่างกาย 25% ข่มขืนและกระทำอนาจาร 4% และประเภทคดีอื่น ๆ 4%” ซึ่งในช่วงเวลาเพียง 10 เดือน มีคดีอาชญากรรมเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวต่างชาติถึง 595 คดีด้วยกัน ความเสี่ยงประเภทต่อไปที่นักท่องเที่ยวอาจจะพบเจอคือ ความเสี่ยงด้านโรคติดต่อ ซึ่งการติดโรคติดต่ออันนี้อาจเกิดขึ้นได้หลายทางคือ ทางการสูดดม ทางผิวหนัง ทางการบริโภค ทางเพศสัมพันธ์ ทางรกและช่องคลอด มีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย แล้วเกิดการติดโรคติดต่อ ยกตัวอย่างเช่น ลัดดา ลิขิตยี่งวรา สำนักกระบวนวิชา กระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักกระบวนวิชาได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคติดต่อของนักท่องเที่ยวต่างชาติไว้ว่า “ในปี พ.ศ. 2552(ค.ศ. 2009) สำนักกระบวนวิชา ได้รับรายงานจาก 73 จังหวัด รวม 43,517 ราย(มากที่สุดตั้งแต่เริ่มมีการเฝ้าระวังโรค) เสียชีวิต 40 ราย อัตราป่วยตายร้อยละ 0.09 จำแนกเป็นแรงงานต่างชาติและครอบครัว 27,533 ราย(ร้อยละ 63.27) เสียชีวิต 32 ราย นักท่องเที่ยวต่างชาติ 3,560 ราย (ร้อยละ 8.18) ไม่มีผู้เสียชีวิต และชาวต่างชาติที่อยู่ในศูนย์พักพิงรวมทั้งประชาชนของประเทศเพื่อนบ้านที่เข้ามารับการรักษาในประเทศไทย 3,256 ราย (ร้อยละ 7.48) เสียชีวิต 6 ราย ไม่ระบุประเภท 9,168 ราย (ร้อย

ละ 21.07) เสียชีวิต 2 ราย” และโรคที่มีการได้รับการรายงานมากที่สุด 10 โรคคือ “โรคที่มีรายงานจำนวนผู้ป่วยสูงสุด 10 อันดับแรกได้แก่ อุจจาระร่วงเฉียบพลัน(15,806 ราย) มาลาเรีย(7,769 ราย) ไข้ไม่ทราบสาเหตุ(5,432 ราย) ตาแดง(2,364 ราย) ปอดบวม(1,914 ราย) วัณโรค(1,692 ราย) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์(1,656 ราย) ไข้หวัดใหญ่ (1,206 ราย) ไข้เลือดออก(1,031 ราย) และอาหารเป็นพิษ(967 ราย) โรคที่มีอัตราป่วยตายสูง 10 อันดับแรก ได้แก่ พิษสุนัขบ้า กล้ามเนื้ออัมพาตอ่อนปวกเปียกแบบเฉียบพลัน ไข้สมองอักเสบ บาดทะยัก เชื้อหุ้มสมองอักเสบ เจตนาฆ่าตัวตาย สกริปไทฟัส ปอดบวม ไข้เลือดออก และวัณโรค” ส่วนอีกหนึ่งความเสี่ยงที่นักท่องเที่ยวสามารถพบเจอได้ โดยไม่คาดคิดอยู่ตลอดเวลา นั่นก็คือความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพราะสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามของประเทศไทยส่วนมากจะอยู่ในแหล่งธรรมชาติ เช่น ภูเขาหรือทะเลซึ่งอาจเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดได้อยู่ตลอดเวลา เพราะภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนมากมักจะไม่มีลางบอกเหตุใดๆก่อนเกิดเหตุ เช่น ดินถล่ม สึนามิ พายุลม โทศกระหน่ำเป็นต้น ยกตัวอย่างที่นักท่องเที่ยวได้พบเจอภัยธรรมชาติต่างๆเหล่านี้เช่น สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ เล่มที่30 เรื่องที่8 ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ สึนามิ ที่เกิดขึ้นว่า “เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ได้เกิดคลื่นสึนามิครั้งที่มีรุนแรงมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ มีผู้คนเสียชีวิตถึงประมาณ 220,000คน นับเป็นภัยทางธรรมชาติที่มีผู้เสียชีวิตมากเป็นอันดับ 3 ของโลกเท่าที่มีการบันทึกไว้ คลื่นสึนามิดังกล่าวเริ่มต้นขึ้นที่จุดกำเนิดของแผ่นดินไหว นอกชายฝั่งด้านตะวันตกของห้วงเกาะสุมาตราในประเทศอินโดนีเซีย แล้วเคลื่อนตัวแผ่ขยายไปทั่วทะเลอันดามัน จนถึงชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศอินเดียและเกาะศรีลังกา บางส่วนของคลื่นยังเคลื่อนตัวไปถึงชายฝั่งตะวันออกของทวีปแอฟริกาด้วย รวมประเทศที่ประสบภัยจากคลื่นสึนามิ และมีผู้เสียชีวิตในครั้งนั้น 11 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย พม่า อินเดีย บังกลาเทศ ศรีลังกา มัลดีฟส์ โชมเลีย แทนซาเนีย และเคนยา ในกรณีของประเทศไทย ภัยพิบัติจากคลื่นสึนามิได้ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ เพราะมีการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนเป็นจำนวนมากใน 6 จังหวัดภาคใต้ ที่มีพื้นที่อยู่ติดกับชายฝั่งทะเลอันดามัน คือ ภูเก็ต พังงา ระนอง กระบี่ ตรัง และสตูล โดยเฉพาะที่จังหวัดพังงา กระบี่ และภูเก็ต มีการสูญเสียมากที่สุด เป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงและรวดเร็ว โดยไม่มีผู้ใดคาดคิดมาก่อน จึงไม่ได้มีการระมัดระวังและป้องกันไว้ล่วงหน้า”

จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าความเสี่ยงเหล่านี้นอกจากจะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวแล้วยังมีผลกับภาพลักษณ์ในเชิงการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยตรงอีกด้วย เช่น การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติถูกชิงทรัพย์ หรือก่ออาชญากรรมเป็นจำนวนมาก อาจทำให้ความ

เป็น “สยามเมืองยิ้ม” ที่เคยอบอุ่นเป็นมิตร กลายเป็นเมืองที่มีภาพลักษณ์แห่งอาญากรรมที่อันตรายก็
 เป็นได้ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยนั้นได้ให้ความสำคัญกับการสร้างภาพลักษณ์ในการท่องเที่ยว
 ของประเทศไทย ในหลายๆภูมิภาคเพื่อดึงนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยให้
 มากขึ้น เช่น ในช่วงเดือนมิถุนายน วันที่ 6 พฤษภาคม 2558 ได้ลงข่าวเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์การ
 ท่องเที่ยวในอีสานว่า “นายขจร วีระใจ รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เปิดเผยว่า
 กระทรวงจะเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดงานวันท่องเที่ยวโลก หรือ งานเวิร์ลด์ทัวริสซึมเดย์ในปีหน้า
 เบื้องต้นคาดว่าจะใช้ขอนแก่นเป็นสถานที่ในการจัดการประชุม เนื่องจากต้องการโปรโมทการ
 ท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อีกทั้งยังเป็นเมืองที่มีความคึกคัก และมีจำนวนห้องพัก
 เพียงพอรองรับการประชุมระดับโลก โดยงานนี้คาดว่าจะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว
 ของประเทศไทย โดยเฉพาะในช่วงที่ภาคการท่องเที่ยวจะต้องเป็นเสาหลัก ผลักดันเศรษฐกิจของ
 ประเทศ หลังจากมติคณะรัฐมนตรี ได้อนุมัติให้ไทยเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดงานแล้ว กระทรวงฯจึง
 เดินหน้าวางแผนเตรียมนำเสนอจุดเด่นที่ไทยมีความพร้อมทันที โดยจะหารือ ในเรื่องการนำเสนอ
 ร่วมกับ สำนักงานการจัดประชุมและนิทรรศการ (ทีเส็บ) อีกครั้ง ซึ่งคาดว่าจะ หากได้เป็นเจ้าภาพจัด
 งานนี้จะทำให้ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในสายตาต่างชาติ
 รวมถึง ในปีหน้า จะเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจเสรีอาเซียน (เออีซี) อย่างจริงจังแล้ว” และ
 สำนักข่าว INN ในวันที่ 7 พฤษภาคม 2558 ได้มีการลงข่าวเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จในการ
 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยไว้ว่า “ร.อ.นพ.ยงยุทธ มัยลาภ โฆษกประจำสำนัก
 นายกรัฐมนตรี เปิดเผยว่า บริษัท โซเจอร์น (Sojern) ซึ่งเป็นบริษัทข้อมูลเกี่ยวกับตลาดการท่องเที่ยวทั่ว
 โลก ได้เผยแพร่รายงาน Sojern Global Travel Insights Report ไตรมาสที่ 1 เมื่อวันที่ 6
 พฤษภาคม 2558 สรุปผลสำรวจสถานที่ท่องเที่ยวที่ถูกค้นหาและได้รับความนิยมมากที่สุดจาก
 ผู้โดยสาร 800 ล้านคนทั่วโลกพบว่า ประเทศไทยเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ติด 10
 อันดับแรก หรือ Top 10 ในบรรดาประเทศนำท่องเที่ยวทั่วโลก และผลสำรวจดังกล่าวยังระบุด้วยว่า
 ช่วงเทศกาลตรุษจีนของไทยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกมา
 ท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกได้เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ผลสำรวจดังกล่าวเป็นการสะท้อน
 ถึงความพยายามของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการฟื้นฟูภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของ
 ไทย โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยว การชูสินค้าด้านการท่องเที่ยวให้โดดเด่น
 ตลอดจนการสร้างเชื่อมั่นและบรรยากาศที่ดีของการท่องเที่ยว จนได้รับความนิยมจาก
 นักท่องเที่ยวทั่วโลก” นอกจากนี้จะมีข่าวการสร้างภาพลักษณ์ในทางที่ดีมากมาย ในทางกลับกันก็ยังมี

ข่าวในด้านที่ไม่ดีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปในสื่อต่างๆเช่น ASTVผู้จัดการรายวัน ในวันที่ 30 กรกฎาคม 2555 ได้ลงข่าวถึงเรื่องผลวิจัยการท่องเที่ยวของประเทศไทยว่ามีความปลอดภัยต่ำที่สุดไว้ว่า " สํารวจเหตุผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ตัดสินใจ หรือเลื่อนเดินทางมาเที่ยวไทย มี 3 ปัจจัยตามลำดับ คือ ปัจจัยภาพลักษณ์เชิงลบจากวิกฤตการเมือง ภัยธรรมชาติ การค้าประเวณี มีผลต่อการตัดสินใจชะลอหรือแม้กระทั่งยกเลิกการเดินทาง ข้อนี้จะต้องอาศัยการแก้ไขภาพลักษณ์ในระดับประเทศ

ผลดังกล่าวสอดคล้องกับการวิเคราะห์ภาพความเข้มแข็งของไทย 6 กลุ่มในสายตา นักท่องเที่ยว ที่ให้คะแนนประเทศไทยเรื่องความปลอดภัย (Safety and Security) ในเกณฑ์ต่ำที่สุด ไม่ว่าจะสำรวจจากกลุ่มที่มาครั้งแรก หรือ มาซ้ำ ค่าเฉลี่ยก็ใกล้เคียงกัน โดยให้เหตุผลว่า ชีวิตยามราตรีไม่มีความปลอดภัยนัก ให้คะแนนที่ 2.55 และผลการสำรวจแบบเจาะลึก 14 ประเทศ ที่ยังระบุตรงกันว่า ความปลอดภัยในไทยน้อยที่สุด นักท่องเที่ยวแสดงความกังวล เพราะเห็นได้จากข้อมูลที่ระบุว่า ความรู้สึกด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวลดลง เมื่อเทียบกับความคิดเห็นของผู้ที่ไม่เคยมาเยือน นำมาซึ่งข้อสรุปว่า ประสบการณ์ตรงนั้นส่งผลต่อความคิดเห็นด้านความปลอดภัยมากกว่าความเห็นจากสื่อ”

ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งด้าน โรคติดต่อ อุบัติเหตุ อาชญากรรม และภัยธรรมชาติ เพื่อที่จะนำอัตราการรับรู้นี้ไปพัฒนาและปรับปรุงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยต่อไป และผลจากการทำวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปแก้ไขภาพลักษณ์ในการท่องเที่ยวในประเทศไทย ในแง่ลบของชาวต่างชาติได้ถูกจุด เพื่อจะได้สร้างภาพลักษณ์ในการท่องเที่ยวที่ดี ให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกได้เห็นและเกิดความสนใจในการท่องเที่ยวประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การรับรู้ความเสี่ยงของชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย
2. เพื่อค้นหาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการรับรู้ความเสี่ยงขณะที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย
3. เพื่อค้นหาปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ศึกษาการวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อค้นหาความแตกต่างของนักท่องเที่ยวในการรับรู้ ความเสี่ยง และศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย

2. ด้านกลุ่มเป้าหมาย

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยที่เดินทางแบบกรุ๊ป ทัวร์และแบบอิสระ โดยมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

3. ด้านพื้นที่

เก็บข้อมูลในการรับรู้ความเสี่ยงในกรุงเทพมหานครบริเวณสนามบินขาออกและ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครเนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนมากจะเดินทางจาก เครื่องบินมาลงยังเมืองหลวง(กรุงเทพมหานคร)เป็นที่แรกแล้วค่อยกระจายการท่องเที่ยวสู่ ภูมิภาคอื่นๆทำให้กรุงเทพมหานครมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอยู่เป็นจำนวนมากจึงทำให้ สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างเพียงพอสำหรับประเด็นการวิจัยภายในเขตกรุงเทพมหานคร เพียงแห่งเดียว

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ความเสี่ยงที่แตกต่างกัน
2. การรับรู้ความเสี่ยงในแต่ละด้านจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวในประเทศไทยใน ด้านลบ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยเรื่องการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวใน ประเทศไทย ผู้วิจัยได้ระบุประโยชน์ของงานวิจัยไว้ดังนี้

1. สามารถรับรู้ถึงความเสี่ยงที่นักท่องเที่ยวได้รับ ขณะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย
2. ได้ทราบถึงความเสี่ยงด้านที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด
3. หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถนำผลงานการวิจัยไปปรับปรุงและพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การรับรู้ หมายถึง กระบวนการเห็น โลกรอบตัวของบุคคลที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่สิ่งเร้า กระตุ้นการรู้สึก และถูกตีความเป็นสิ่งที่มีความหมายโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์และความเข้าใจของบุคคล

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสความน่าจะเป็น และความรุนแรงของผลเสียหายที่เกิดขึ้น ตามมาของเหตุการณ์ที่อันตรายต่อมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม เช่นการเกิดอุบัติเหตุจากการเดินทาง การเจ็บป่วย โคนปล้นทรัพย์ หรือประสพภัยธรรมชาติ (พายุฝนฟ้ากระหน่ำ น้ำท่วม ดินถล่ม เป็นต้น)

นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหรือ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราวที่ใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 24 ชั่วโมง หรือ บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นที่อยู่ปกติของตน ไปยังท้องถิ่นอื่นชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์ที่มีใช้เพื่อการประกอบธุรกิจต่างๆ ประกอบอาชีพ หรือหารายได้

ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในใจ ของคนเรา อาจเป็นภาพที่มีต่อสิ่งมีชีวิตหรือไม่ มีก็ได้ เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล องค์กร ฯลฯ และภาพดังกล่าวนี้ อาจจะเป็นภาพ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สร้างให้เกิดขึ้นแก่จิตใจเรา หรืออาจเป็นภาพที่เรานึกสร้างเองก็ได้